

POMOC psychologiczno-pedagogiczna w przedszkolu krok po kroku

Każde dziecko – zarówno to, które napotyka trudności rozwojowe, w kontaktach z rówieśnikami lub adaptacji do przedszkola, jak i to, które potrzebuje wsparcia w rozwijaniu swoich mocnych stron – może otrzymać pomoc w przedszkolu. To Ty, jako nauczyciel, możesz zainicjować działania, które realnie poprawią jego sytuację.

1. OBSERWUJ I ANALIZUJ

Organizuj środowisko przedszkolne w taki sposób, aby sprzyjało ujawnianiu pełnego potencjału każdego dziecka i umożliwiało wnikliwą obserwację jego rozwoju. Regularnie monitoruj postępy dzieci w zabawie, nauce i relacjach rówieśniczych. Zbieraj informacje na podstawie obserwacji zachowania, rozmów z dziećmi, rodzicami i specjalistami, a także dodatkowej dokumentacji (np. opinii z poradni czy orzeczeń). Rozpoznawaj zarówno trudności, jak i mocne strony oraz zainteresowania dzieci. W codziennej obserwacji posługuj się odpowiednimi narzędziami, takimi jak Skrining Rozwoju Małego Dziecka (SRMD).

2. REAGUJ NATYCHMIAST!

Planuj sposób prowadzenia zajęć tak, aby każde dziecko mogło uczestniczyć w proponowanych aktywnościach. Dostosuj materiały i tempo pracy do stwierdzonych potrzeb dzieci. Kontynuuj działania, które służą poprawie funkcjonowania dziecka, a modyfikuj te, które nie przynoszą oczekiwanych efektów.

3. WEŹ UDZIAŁ W PRACACH ZESPOŁOWYCH

Współpracuj z dyrektorem, zespołem nauczycieli i specjalistów. Podziel się swoimi obserwacjami oraz informacjami o potrzebach dzieci wymagających dodatkowego wsparcia. Przekazuj te informacje dyrektorowi lub odpowiednim specjalistom. Korzystaj z konsultacji i otwarcie omawiaj napotymane trudności, aby wspólnie lepiej organizować pomoc i wsparcie dla każdego dziecka. Współpracuj z rodzicami na każdym etapie działań.

4. WŁĄCZ SIĘ W PLANOWANIE WSPARCIA

Oceń sytuację dziecka i zaplanuj odpowiednie działania, które możesz realizować w codziennej pracy. Korzystaj z zaleceń zawartych w opiniach lub orzeczeniach z poradni, a także współpracuj z zespołem nauczycieli, specjalistów i rodziców przy opracowywaniu indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego dla dziecka z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego. Wykorzystaj w wielospecjalistycznej ocenie poziomu funkcjonowania dziecka informacje zgromadzone w toku prowadzonych obserwacji.

5. WSPIERAJ!

Indywidualizuj pracę z dzieckiem, dostosowując wymagania do jego możliwości. Zadbaj o warunki sprzyjające rozwojowi, korzystając z różnorodnych pomocy dydaktycznych oraz planując aktywności angażujące zmysły, ruch i zabawę. Organizuj zajęcia w małych grupach, sprzyjające współdziałaniu dzieci w zabawie.

6. SPRAWDŹ, CZY WDROŻONA POMOC JEST SKUTECZNA

Regularnie sprawdzaj efektywność zastosowanych działań i przeprowadzaj ich ewaluację, wprowadzając w razie potrzeby odpowiednie modyfikacje.

Pamiętaj! Możesz liczyć na **WSPARCIE SPECJALISTÓW**:

PEDAGOG SPECJALNY pomoże dobrać metody nauczania i materiały dostosowane do potrzeb dziecka. Wesprze w rozumieniu dokumentacji, identyfikowaniu przyczyn trudności oraz tworzeniu sprzyjających warunków do rozwoju i nauki.

PSYCHOLOG wesprze w sytuacji stwierdzenia trudności edukacyjnych, emocjonalnych i społecznych dzieci poprzez diagnozę i opracowanie strategii wsparcia emocjonalnego i rozwojowego.

LOGOPEDA pomoże w identyfikacji problemów komunikacyjnych dzieci, przeprowadzi diagnozę i terapię logopedyczną oraz udzieli wskazówek w stymulowaniu rozwoju mowy.

PEDAGOG doradzi w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i edukacyjnych, wesprze w pracy z dziećmi i ich rodzicami oraz przeprowadzi działania profilaktyczne.

TERAPEUTA PEDAGOGICZNY przeprowadzi zajęcia terapeutyczne dostosowane do indywidualnych potrzeb dziecka, wesprze w zapobieganiu niepowodzeniom edukacyjnym oraz pomoże w opracowaniu skutecznych metod pracy.

